

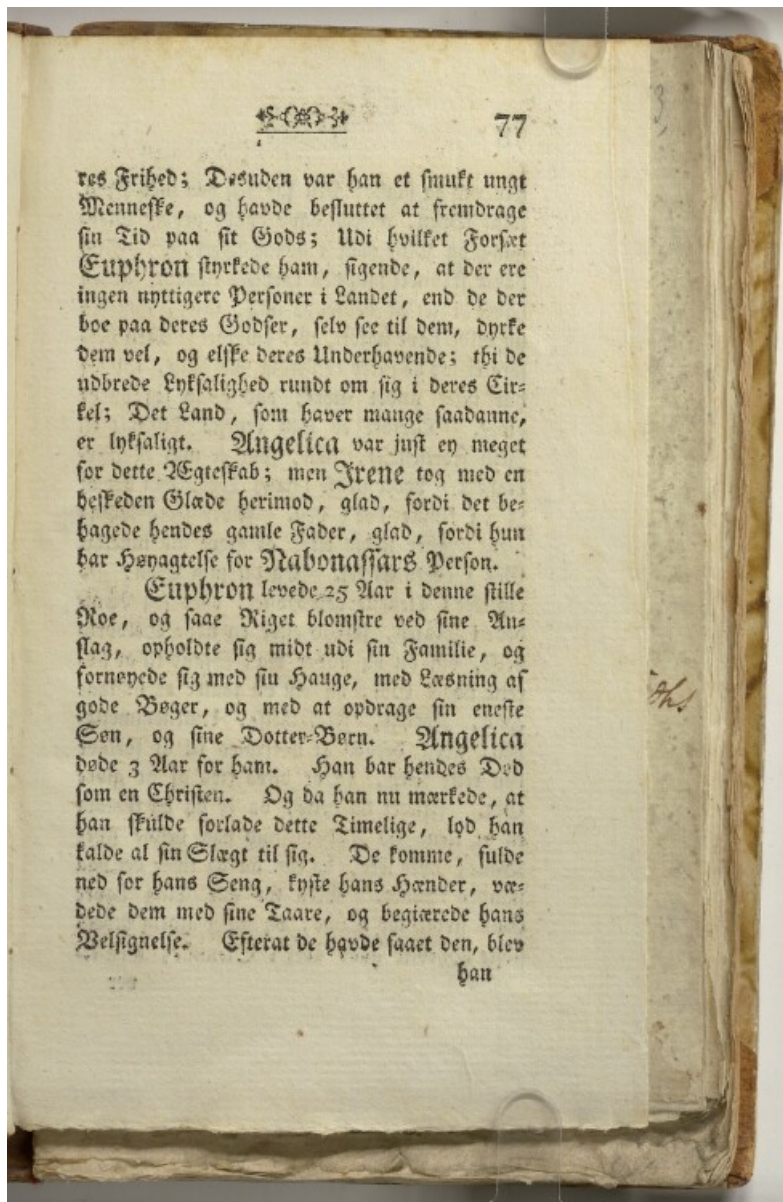
Titel: Euphron. En Fortælling.

Citation: "Euphron. En Fortælling.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, Lauritz Simmelkiær, 1774, s. 77. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_022-shoot-w2_022_022_p77_bZONE1532802/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

res Frihed; Desuden var han et smukt ungt Menneske, og havde besluttet at fremdrage sin Tid paa sit Guds; Udi hvilket Forfæet Euphron styrkede ham, sigende, at der ere ingen nyttigere Personer i Landet, end de der boe paa deres Guds, selv see til dem, dyrke dem vel, og elske deres Underhavende; thi de udbrede Lyksalighed rundt om sig i deres Cirkel; Det Land, som haver mange saadanne, er lykkelig. Angelica var just en meget for dette Egtteskab; men Irene tog med en beskeden Glæde herimod, glad, fordi det behagede hendes gamle Fæder, glad, fordi hun har Hespagtesse for Nabonassars Person.

Euphron levede 25 Aar i denne stille Noe, og saae Riget blomstre ved sine Anslag, opholdte sig midt udi sin Familie, og fornøede sig med sin Hauge, med Læsning af gode Bøger, og med at opdrage sin eneste Søn, og sine Dotter-Børn. Angelica døde 3 Aar for ham. Han bar hendes Død som en Christen. Og da han nu mærkede, at han skulde forlade dette Timelige, lod han kalde al sin Slægt til sig. De komme, sulde ned for hans Seng, kyssede hans Hænder, vadede dem med sine Taare, og begjærede hans Velsignelse. Efterat de havde faaet den, blev han